

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124205857
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124205857.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., zastúpeného: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát, so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53450345, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v spore o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 7Csp/103/2024-68 zo dňa 13. januára 2025, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku II., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 100,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietol. Žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 1.7.2024 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 1.000,- eur titulom primeraného finančného zadostučinenia na tom základe, že v spore vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp.zn. 23Cb/22/2022, bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa úspešný, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené Krajským súdom v Prešove rozsudkom č. k. 6Cob/4/2024-204 zo dňa 23.4.2024, ktorým bola žaloba žalovaného v celom rozsahu ako nedôvodná zamietnutá.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav, podľa ktorého rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 23Cb/22/2022-145 zo dňa 22.8.2023 súd žalobu žalovaného o zaplatenie 1.919,16 eur v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že v zmluve o úvere absentuje údaj o RPMN, predpoklady pre výpočet RPMN, ako aj vymedzenie výšky dohodnutej odplaty a celková výška úveru. S ohľadom na uvedené odplata v zmluve prevyšuje aj maximálnu prípustnú výšku odplaty. Právne uzatvoril, že ide o bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur, žalovanému uhradil sumu 3.047,73 eur, preto žalobný návrh žalovaného ako nedôvodný zamietol. Zároveň konštatoval neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluve o úvere.

4. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie aplikoval ust. § 1, § 2 písm. a), § 3 ods. 3, ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacich na ochranu spotrebiteľa (napríklad Zákon o ochrane spotrebiteľa, Zákon o spotrebiteľských úveroch, § 52 a § 54 Občianskeho zákonníka). V danom prípade základ nároku bol daný v predchádzajúcom súdnom spore pod sp.zn. 23Cb/22/2022, keď žalobca v postavení žalovaného v predchádzajúcom súdnom spore o zaplatenie 1.919,16 eur sa úspešne bránil nároku veriteľa. Súd prvej inštancie považoval vznesenú námietku premlčania za nedôvodnú. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom zo dňa 22.8.2023, odvolací súd rozhodol rozsudkom zo dňa 23.4.2024. Premlčacia doba na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie začala plynúť právoplatnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.6.2024. Žalobný návrh bol súdu doručený dňa 1.7.2024, t.j. včas v trojročnej premlčacej dobe. Priznanú sumu finančného zadosťučinenia vo výške 100,- eur považoval súd prvej inštancie za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená.

5. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. Proti rozsudku v časti výroku II., ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci namietajúc, že žalobca sa domáhal primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000,- eur, čo predstavuje necelú 1 zo sumy nedôvodne požadovanej žalovaným v základnom konaní. Súd prvej inštancie priznal 100,- eur a v prevyšujúcej časti zamietol. Namietal, že žalobca minimálne majetkovú ujmu jasne preukázal, keďže konaním žalovaného ujma, ktorá nielen hrozila, ale aj vznikla nebola len v akademickej rovine, pretože porušenie zo strany žalovaného malo bezpochyby majetkový charakter. Zároveň bránením práv žalobcu v súdnom konaní bol narušený nielen jeho bežný život, keďže sa musel zaktivizovať a vyhľadať právnu pomoc advokáta. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať. Priznaná suma vo výške 100,- eur je len 5,2 % zo sumy istiny nedôvodne požadovanej žalobou v základnom konaní. Poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktorými bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v iných, vyšších sumách. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok vo výroku II. zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu, alternatívne rozsudok vo výroku II. zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

7. Pre prípad zmeny rozsudku na základe odvolania žalovaného, navrhol na rozhodovanie o náhrade trov odvolacieho konania aplikovať ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP a § 257 CSP, s poukazom na to, že pokiaľ by bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá, tak len vtedy by išlo u žalobcu o neúspech v konaní. Pokiaľ je spotrebiteľovi priznané na základe voľnej úvahy súdu primerané finančné zadosťučinenie v akejkol'vek výške, vždy je spotrebiteľ so základom veci v konaní úspešným, čo platí tak v konaní na prvom stupni, ako aj v konaní odvolacom. Uvažovanie o úspechu, alebo neúspechu v konaní, len vo vzťahu k výške primeraného finančného zadosťučinenia, závislej na voľnej úvahe súdu, by nebolo založené na kauzálnom vzťahu príčiny a následku.

8. Žalovaný v podanom vyjadrení navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť a napadajúci výrok o zamietnutí žaloby potvrdiť. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu, uplatnený na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Prešov, vedeného pod sp.zn. 23Cb/22/2022 zo dňa 22.8.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 6Cob/4/2024-204 zo dňa 23.04.2024, o zaplatenie 1.919,16 eur, z titulu porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa žalovaným ako dodávateľom podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

11. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

12. Odvolací súd konštatuje, že súdom prvej inštancie bol správne zistený skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu boli vyvodené správne právne závery vo vzťahu ku základu uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Odvolací súd nevzhladol dôvody pre zopakovanie vykonaného dokazovania na nariadenom pojednávaní a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario).

13. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

14. „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“ (Pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019).

15. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000,- eur titulom úspešného uplatnenia svojich spotrebiteľských práv v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 23Cb/22/2022.

16. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na závery konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis, alebo

ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, odvolací súd zhodnotil túto odvoláciu námietku vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania ako nedôvodnú.

18. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení, na ktoré dodávateľovi nárok nevznikol, či už v dôsledku neplatnosti právnych úkonov, neprijateľnosti zmluvných podmienok, alebo nedodržania zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

19. Výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur tak, ako to priznal a odôvodnil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

20. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namietal súdom prvej inštancie priznanú sumu a túto považoval za neprimeranú a poukazoval na skutočnosť, že žalobcovi vznikla majetková ujma, s touto námietkou nie je možné sa stotožniť. Ako vyplýva z obsahu rozsudku vo veci sp.zn. 23Cb22/2022, žalovaný si uplatňoval voči žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 1.919,16 eur na základe zmluvy o úvere, kde sponchyboval status spotrebiteľa žalobcu. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a žalobu žalovaného zamietol v celom rozsahu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný na základe zmluvy o úvere poskytol žalobcovi úver vo výške 3.000,- eur a žalobca žalovanému uhradil sumu 3.047,73 eur. V danom prípade teda nemohlo dôjsť k vzniku majetkovej ujmy ako v podanom odvolaní tvrdí žalobca.

21. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Tak to bolo aj v prejednávanej veci, keď súd prvej inštancie považoval za adekvátnu a primeranú výšku finančného zadosťučinenia v sume 100,- eur z dôvodu, že žalobca sa v základnom konaní úspešne bránil nároku dodávateľa a dosiahol úspech, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá.

22. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

23. Odvolací súd je zároveň rovnakého názoru ako súd prvej inštancie, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

24. Odvolací súd považuje za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur, ktoré je adekvátne skutočnostiam prejednaného prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobcovi, spotrebiteľovi a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov. Priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danom prípade a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k

protiprávnemu konaniu. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd zohľadnil všetky osobitosti tohto prípadu a dospel k záveru, že primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur považuje za primerané, spĺňajúce jednak funkciu satisfakcie pre žalobcu a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovaného.

25. K odvolacej námietke žalovaného o porušení práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 8.6.2006, I.ÚS/188/06).

26. Za toho stavu odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. Žalovaný mal plný úspech v odvolacom konaní, preto má nárok vo vzťahu k žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).